

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 28 maja 2025 r.,

na posiedzeniu w trybie art. 539e § 1 k.p.k.

w sprawie **P. G.**

oskarżonego z art. 292 § 1 k.k.

z powodu skargi obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 23 stycznia 2025 r., VIII Ka 978/24,

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 7 października 2024 r., XIII K 547/24,

p o s t a n o w i ł

oddalić skargę,

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 7 października 2024 r., w sprawie XIII K 547/24 oskarżony P. G. został uniewinniony od popełnienia czynu z art. 292 § 1 k.k.

Apelację do tego wyroku wniósł prokurator zarzucając temu orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na błędnym przyjęciu, iż oskarżony P. G. me popełnił zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 23 stycznia 2025 r., w sprawie VIII Ka 978/24, uchylił wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku, w zakresie

dotyczącym oskarżonego P. G. i przekazał sprawę temu do ponownego rozpoznania.

Skargę na wyrok sądu odwoławczego wniosła obrońca oskarżonego i zarzuciła mu naruszenie art. 437 § 2 w zw. z art. 454 § 1 zd. 2 k.p.k., które miało istotny wpływ na wynik rozstrzygnięcia poprzez przyjęcie, że wystąpiły przesłanki uzasadniające uchylenie wyroku Sądu I instancji, pomimo, że taka podstawa uchylenia orzeczenia nie nastąpiła. Podnosząc ten zarzut wniośca o uchylenie wyroku Sądu odwoławczego i przekazanie mu sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na skargę prokurator wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 539a § 3 k.p.k. skarga na wyrok sądu odwoławczego może być wniesiona wyłącznie z powodu naruszenia art. 437 k.p.k. lub z powodu uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k. Zgodnie z art. 437 § 2 k.p.k. zdanie drugie, uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1, art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Z kolei art. 454 § 1 k.p.k. stanowi, że sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co do którego w pierwszej instancji umorzono postępowanie.

Tymczasem w badanej sprawie w związku ze stwierdzonym błędem w ustaleniach faktycznych dokonanych przez Sąd I instancji, Sąd II instancji uznał, że prawidłowo dokonane ustalenia pozwoliłyby na przypisanie oskarżonemu popełnienia przestępstwa z art. 292 § 1 k.k. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wykazał na czym polegał ów błąd w ustaleniach faktycznych dokonany przez Sąd I instancji prowadzący do uniewinnienia oskarżonego. W związku z tym, że przepis art. 454 k.p.k. nie pozwalał mu na skazanie P. G., rozstrzygnięcie Sądu II instancji było zgodne z art. 437 § 2 k.p.k. Odnosząc się do podniesionego w skardze argumentu, jakoby ta decyzja była przedwczesna, zauważyć należy, iż nie potwierdza tej tezy wskazanie Sądu II instancji co do konieczności ponownej analizy dowodów, także ich wzajemnego kontekstu. Sąd nie

nakazał bowiem przeprowadzenia nowych dowodów, a jedynie podał, że prawidłowa ocena i wnioski wyprowadzone z już przeprowadzonych dowodów, pozwalają na dokonanie ustaleń potwierdzających zarzut sformułowany w akcie oskarżenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[PŁ]

[r.g.]